

UCHWAŁA NR XXVII/190/S/2011

**KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ
W SZCZECINIE**

z dnia 1 grudnia 2011 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności w części uchwały Nr XIV/88/11 Rady Gminy Kobylanka z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 149, poz. 1454, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 14, poz. 114, Nr 64, poz. 565 i Nr 249, poz. 2104, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 240, poz. 1429) oraz w związku z art. 86 ust. 1 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281) uchwała się, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały Nr XIV/88/11 Rady Gminy Kobylanka z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości, w części objętej zapisem § 1 ust. 2.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Rada Gminy Kobylanka podjęła w dniu 24 listopada 2011 r. uchwałę Nr XIV/88/11 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, która została przekazana Izbie do zbadania w dniu 1 grudnia 2011 roku.

Kolegium Izby uznało, iż zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613

z późn. zm.) rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić **inne zwolnienia przedmiotowe** niż określone w art. 7 ust. 1 niniejszej ustawy oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

Zgodnie z art. 217 Konstytucji RP, to do ustawodawcy, w drodze aktu rangi ustawowej, należy prawo do nakładania podatków, innych danin publicznych, określania podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków. Kierując się zatem ogólnymi celami, ustawodawca może w drodze ustawy regulować kwestie nakładania podatków, jak i zakresu (podmiotowego lub przedmiotowego) zwolnień. Realizacją dyspozycji, wyrażonej w treści art. 217 Konstytucji RP słowami „określania [...] zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków” jest właśnie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, którego redakcja nie budzi wątpliwości. W przepisie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych ustawodawca wyraźnie wytyczył granice, w ramach których może poruszać się „lokalny prawodawca”, tj. w rozpatrywanej sprawie rada gminy, stanowiąc zwolnienia podatkowe inne, niż przewidziane w ustawie podatkowej. Uprawnienie rady gminy ograniczono wyłącznie do stanowienia zwolnień o charakterze przedmiotowym, by wykluczyć w ten sposób możliwość przyjęcia rozwiązań dyskryminujących grupy podatników, na których – mimo spełnienia warunków przedmiotowych – zwolnienie podatkowe nie rozciągałoby się. Z tych też względów, na podstawie normy kompetencyjnej zawartej w art. 7 ust. 3 wyżej cytowanej ustawy, rada gminy nie jest uprawniona do stanowienia niewymienionych w ustawie zwolnień o charakterze podmiotowym, czy też podmiotowo-przedmiotowym.

Przedstawiony wyżej pogląd jest zresztą zbieżny ze stanowiskiem wielokrotnie zajmowanym w wyrokach sądów administracyjnych. Np. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt II FSK 1945/09, wyrażony został pogląd, że na gruncie art. 217 Konstytucji RP w zw. z art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzić wyłącznie zwolnienia w podatku od nieruchomości o charakterze przedmiotowym, ale nie o charakterze podmiotowym czy przedmiotowo-podmiotowym.

Po zbadaniu uchwały Kolegium Izby za naruszające prawo uznało brzmienie § 1 ust. 2 uchwały Nr XIV/88/11 Rady Gminy Kobylanka z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, w części objętej zapisem § 1 ust. 2 przedmiotowej uchwały, z uwagi na wprowadzenie niższej stawki rocznej dla budynków lub ich części stanowiących własność (współwłasność) emerytów i rencistów, o ile te budynki wchodziły lub wchodziły w skład gospodarstwa rolnego, co jest niezgodne z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

W tym stanie rzeczy Kolegium stwierdziło nieważność uchwały Nr XIV/88/11 Rady Gminy Kobylanka z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, w części objętej zapisem § 1 ust. 2.

Od niniejszej uchwały przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Szczecinie
mgr Jolanta Chodarciewicz
mgr Jolanta Chodarciewicz